

Sygn. akt II W 505/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 13 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

po rozpoznaniu dniach: 15.05.2018r., 07.06.2018r., 24.07.2018r. i 13.09.2018r.

sprawy przeciwko **G. L.**

synowi J. i Z. zd. W.

ur. (...) w J.

obwinionemu o to, że:

w dniu 23 stycznia 2018r. około godz. 12:32 w J. przy ul. (...) / K. w sklepie (...) dokonał kradzieży alkoholu 2 sztuk o łącznej wartości 99,98 zł, czym działał na szkodę (...) S.A w K.

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw;

I. uznaje obwinionego G. L. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na mocy art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 18 (osiemnastu) dni aresztu,

II. na mocy art. 119 § 4 k.w. orzeka wobec obwinionego G. L. obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A w K. kwoty 99,98 zł stanowiącej równowartość ukradzonego mienia,

III. na mocy art. 616 § 1 k.p.k w zw. z art 121 § 1 kpow zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy obwinionego G. L. adw. A. K. tytułem kosztów obrony z urzędu kwotę 288 zł. oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 66,24 zł.;

IV. na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpow, zwalnia obwinionego G. L. od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 stycznia 2018r. około południa obwiniony G. L. przyszedł do sklepu (...) położonego przy ulicy (...) / ul. (...) w J.. Był on znany z widzenia pracownikowi ochrony sklepu (...). J. D. zauważył na monitoringu sklepowym, jak obwiniony chowa do kurtki alkohol – likier. Wtedy podszedł do niego i nakazał mu odłożenie alkoholu na półkę. Obwiniony odłożył wówczas dwie butelki likieru. Pracownik ochrony nie zauważył, że obwiniony miał schowane jeszcze dwie butelki alkoholu - tego samego likieru, z tym, że w rękawie kurtki, z którym to alkoholem bez zapłacenia za towar wyszedł ze sklepu. Skradziony alkohol miał wartość 99,98 zł.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia obwinionego G. L. k. 7,
- zawiadomienie k. 5,
- zeznania świadka J. D. k. 10, k. 60v.,

Obwiniony G. L. ma 44 lata. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa, w tym przestępstwa przeciwko mieniu i wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Dowód:

- dane osobowo-poznawcze k. 44,
- dane o karalności k. 29-31,
- odpisy orzeczeń k. 20 – 24,

Obwiniony G. L. w trakcie czynności wyjaśniających przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie złożył dalszych wyjaśnień. Na rozprawie w dniu 7 czerwca 2018r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zaprzeczył, by był kiedykolwiek w sklepie (...), gdzie dokonano kradzieży; w tym dniu, w czwartek, był z kolegą i razem od około godziny 10 – tej do 17- tej spożywali alkohol. Wykluczył, by pomylił ten dzień z jakimkolwiek innym dniem. Obwiniony po odczytaniu mu wyjaśnień z k. 7 nie dostrzegł rozbieżności w składanych wyjaśnieniach.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego G. L., w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zasługują na uznanie za wiarygodne; w pozostałym zakresie Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego.

W pierwszym względzie wskazać należy, że za uznaniem wyjaśnień obwinionego złożonych na rozprawie za niewiarygodne przemawia brak spójności w wyjaśnieniach i wewnętrzne sprzeczności. Z jednej strony obwiniony wskazał, że był w sklepie, w którym doszło do kradzieży, udał się tam z zamiarem kradzieży piwa, by następnie zaprzeczyć, że kiedykolwiek był w tym konkretnym sklepie. Z całą stanowczością wskazał, że w dniu, w którym zarzucono mu dokonanie kradzieży, był z kolegą, spożywali alkohol, był to czwartek, podczas gdy 23 stycznia 2018r. wypadł we wtorek. Nadto wskazana przez obwinionego przyczyna przyznania się do kradzieży sklepowej jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego i logiką. Fakt, że Policja chciała szybko skończyć sprawę, jak wyjaśniał, w żaden sposób nie przekłada się na treść składanych przez obwinianego wyjaśnień. Obwiniony wielokrotnie był przesłuchiwany przez Policję, o czym świadczy liczba skazań, zatem doskonale zna swoje uprawnienia jako osoby przesłuchiwanej i wie, jakie konsekwencje rodzi przyznanie się do zarzucanego czynu. W niniejszym postępowaniu, z uwagi na zgromadzony materiał dowodowy, przyznanie się obwinionego lub zaprzeczenie sprawstwa nie zmieniliby toku postępowania i nie wpłynęło na szybkość prowadzenia sprawy. Świadek J. D. został bowiem przesłuchany w marcu 2018r., już po odebraniu wyjaśnień od obwinionego, zatem jego wyjaśnienia nie wpłynęły na ograniczenie czynności dowodowych w sprawie, czyli, jak to ujął obwiniony, na szybkie zakończenie sprawy. O sprawstwie obwinionego przekonują natomiast zeznania świadka J. D., który w sposób konsekwentny, klarowny i spójny opisał, jak doszło do ujawnienia przez niego kradzieży i w jakich okolicznościach doszło do tego czynu. Świadek znał przy tym obwinionego z wcześniejszych kradzieży sklepowych, stąd zwrócił on na siebie uwagę pracownika ochrony. Logicznym jest, że w takiej sytuacji świadek obserwował obwinionego, gdyż taka była jego rola, a gdy zauważył za pośrednictwem monitoringu, jak ten schował alkohol do kurtki, udał się do obwinionego na halę sprzedaży. Zważywszy na to, że świadek nie widział całego zachowania obwinionego, wychodząc na halę mógł nie wiedzieć o schowaniu przez obwinionego czterech butelek alkoholu, stąd też logicznym jest, że w sytuacji przyłapania obwinionego na próbie kradzieży, zażądał zwrotu alkoholu myśląc, że przyłapany zwróci cały towar. To tłumaczy swobodne wyjście obwinionego ze sklepu z dwoma butelkami alkoholu. Obszerne rękawy kurtki, na

co wskazał świadek, pozwoliły obwinionemu na wyniesienie alkoholu ze sklepu. Świadek dopiero po obejrzeniu monitoringu w całości zorientował się, że obwiniony nie zwrócił wszystkich rzeczy. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by zakwestionować choćby w części zeznania świadka uznając je w całości za wiarygodne.

Powyższe pozwoliło na uznanie, że obwiniony dokonując zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu wartości 99,98 zł. wypełnił znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Stopień społecznej szkodliwości zachowania obwinionego jest wysoki. Obwiniony dokonał kradzieży alkoholu, działał z premedytacją, przygotował się do kradzieży, a przyłapany na chowaniu rzeczy, mając możliwość zwrócenia towaru i uniknięcia odpowiedzialności, nie skorzystał z tego, oddał jedynie część towaru, co było działaniem przemyślanym i w efekcie umożliwiło mu dokonanie kradzieży. Nie było dla obwinionego żadnym hamulcem to, że w sklepie działa monitoring i są pracownicy ochrony, co świadczy o poczuciu bezkarności obwinionego. Powyższe świadczy także o wysokim stopniu winy. Te okoliczności, a także wielokrotna uprzednia karalność za przestępstwa i wykroczenia przeciwko mieniu zdecydowała o wymierzeniu obwinionemu kary izolacyjnej 18 dni aresztu. Obwiniony wielokrotnie odbywał kary pozbawienia wolności i aresztu w zakładzie karnym, a mimo to stale narusza porządek prawny. Wyrokiem z dnia 30 listopada 2017r. została mu wymierzona kara 15 dni aresztu za kradzież, a po niespełna 2 miesiącach obwiniony wszedł ponownie w konflikt z prawem. To dowodzi wysokiej demoralizacji obwinionego i świadczy, że cele kary nie zostaną osiągnięte przy wymierzeniu kary łagodniejszej, a tak ukształtowana kara, cele swe spełni.

Sąd orzekł wobec obwinionego obowiązek zapłaty równowartości skradzionego mienia, albowiem proces winien zmierzać także do kompensacji wyrządzonej szkody. Zważywszy na sytuację finansową obwinionego za niecelowe Sąd uznał orzekanie kary grzywny obok kary aresztu (art. 24 § 2 k.w.).

Na podstawie art. 29 ust. 2 Ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 17 ust. 2 pkt 2, § 20 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego obwinionemu obrońcy z urzędu kwotę 288 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku obrońcy. Ustalając wysokość wynagrodzenia dla obrońcy Sąd uwzględnił, że obrońca brał udział w postępowaniu przed Sądem w czterech terminach rozprawy (180 zł. za pierwszy termin i 36 zł. za każdy kolejny termin). Jak wynika ze złożonego do protokołu rozprawy wniosku obrońcy, koszty obrony nie zostały na rzecz obrońcy uiszczzone. Nadto Sąd zasądził na rzecz obrońcy kwotę podatku od towarów i usług.

Obwiniony nie uzyskuje żadnych dochodów, niedawno opuścił jednostkę penitencjarną, a tym samym nie jest w stanie uiścić kosztów procesu. Spełnione zostały zatem przesłanki z art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw nakazujące zwolnienie obwinionego od poniesienia kosztów procesu.